

MŪSŲ LIETUVA

NR. 9 (1594) — SEMANÁRIO — 1979 M. KOVAS — MARÇO 8 D. — 5,00 kr.
Rua Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000 São Paulo, SP. Tel. 273-0338

KATALIKAI LIETUVOJE NETYLI NENUTILKIME IR MES

Mūsų jaunimo ir visos visuomenės veikloje yra daug svarbių reikalų ir įvykių vertų kiekvieno lietuvių paramos. Antai, kad ir šią vasarą įvyks Pasaulio Lietuvių Jaunimo IV-sis kongresas. Gražus liudimas Lietuvių visuomenei ir kitataučių akyse, kad į įvairius svarbius reikalus ji atsiliepiama pakankamai gerai.

Tarpe mūsų reikalų yra vienas, kurį kiekvienam derėtų laikyti širdies ir sąžinės pareiga. Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos veikla. Visiems suprantama, kad mes negalime patiekti smulkios viešos L.K.R.Š. veiklos apyskaitos. Šia proga paminėsiu tik vieną pasaulio informaciją. Kadaisė sujaukino pasaulį paskelbta keliolikoje kalbų šimtais tūkstančių tiražu Sibiro Lietuvių Maldaknygė. Jau eilė metų kai plačiai skleidžiame atskirais numeriais Lietuvos Katalikų Bažnyčios Kronika anglų, italų, vokiečių kalbomis. Naujai pasirodė prof. V. Vardžio knyga ir kita panaši yra spausdinama Anglijoje. Reikia pasakyti tiesą, kad be L.K.R.Š iniciatyvos ir paramos nebūtų čia paminėtų rezultatų. Nebūtų ir to fakto, kad niekad anksčiau nebuvo tiek rašoma apie Lietuvą nelietuviškoje spaudoje, kiek rašoma dabar. L.K.R.Š. yra pasiryžusi ne tik nesilpnėti, o visuomenei talkininkaujant veiklą vis plėsti.

Gavėnios metu maldoje minėsime Kristaus kančią žmonijos išganymui. Malda, veikla, auka prisiminkime ir lietuvių kančias už Dievą ir Tėvynę Lietuvoje ir kitur okupanto vergijoje. Savo auka L.K.R.Š. Šalpai paremkime pastangas jiems padėti toje kovoje, pastangas skelbti jų kovą ir drąsą visam pasauliui. Kova tebūna viena ir vieninga jų ir mūsų visų lietuvių visame pasaulyje.

Būkime verti vadintis broliais ir seserimis mūsų laiko Lietuvių tautos didvyrių.

Vyskupas Vincentas Brizgys

PERSEKIOJAMI UŽ KRISTŲ

VIKTORAS PETKUS, 45 m. amžiaus, lietuvis, LKB Kronikos rašytojas, įkalintas ir ištremtas iki 1993 m.

RAIMUNDAS TSCHIHIDIMBO, 59 m. amžiaus, vyskupas iš Conakry-Gvinėja, 1970 m. pasmerktas kalėti visam gyvenimui.

NGUYEN VAN THUAN, Saigono Vyskupas, 50 m. amžiaus, 1975 m. pasmerktas kalėjimui ir ištėmimui.

Tarp milijono kitų parinkom kaip pavyzdžius šiuos tris vyrus, nes jie iškentėjo baisių dalykų. Dabar mes pergyvenam visų laikų didžiausią krikščionių persekiojimą, nes komunizmas persekioja Kristų ir Jo tikinčiuosius velniška neapykanta ir žiaurumu.

(Iš vokiško jaunimo sąjūdžio "KOMM MIT" žurnalo)

KOMM MIT žurnalas išsiuntinėjo, Kalėdų proga, visoms parapijoms tokį plakatą (45 x 30 cm) su nurodymu kur galima gauti daugiau žinių apie persekiojamuosius ir su padėsinimu rašyti protesto laiškus Rusijos, Gvinėjos ir Vietnamo valdžioms.

Sveikinimas iš Lietuvos

Ką tik gautame "LKB Kronikos" 35 nr. yra šis sveikinimas popiežiui Jonui-Pauliui II

Jūsų Šventenybe!

Mes, Lietuvos kunigai ir tikintieji, sveikiname Jus išrinkimo Aukščiausiuoju Bažnyčios Ganytoju ir Jūsų inauguracijos iškilnių proga; linkime Jums Šv. Dvasios šviesos ir Jo meilės ugnies, vadovaujant Bažnyčiai šiais dorovinio smukimo ir kovojančio ateizmo laikais.

Mes tikimės, kad Jūsų asmenyje tiek Lietuva, tiek ir kitos tautos, kuriose persekiojamas tikėjimas, sulauks stiprios paramos iš uolaus žmogaus ir tikinčiųjų teisių bei laisvių gynėjo, kad Kristaus Evangelija nevaržomai galėtų pasiekti kiekvieną tiesos ir meilės trokštančią širdį. Šią mūsų viltį ypač sustiprina žinojimas, kad Jums yra labai gerai pažįstamos mūsų sąlygos ir kad, kovodami už tikinčiųjų teises, esate įgiję didelę patirtį.

Labiausiai mes viliamės, kad Jūsų vadovaujama nauja Vatikano diplomatinė kryptis įkvėps mums gilią pagarbą ir pasitikėjimą Apaštalių Sostu ir nestums Rytų kraštų tikinčiųjų ir dvasiškių į pesimizmą, pasyvumą dėl daromų ateistams diplomatinė nuolaidų. Jūs mus sužavėjote 41 eucharistiniame kongrese, vadovaudamas pamaldoms už tautas, kuriose persekiojamas tikėjimas. Savo drąsiu žodžiu Jūs gynėte jų teises, iškeldamas ir Lietuvos tikinčiųjų

drąsą, kovojant už Kristų ir Bažnyčią.

Jūs savo pirmoje kalboje kardinolams priminėte už tikėjimą kalėjimuose kenčiančius asmenis. Juk visa eilė mūsų tautos sūnų ir dukrų — Petras Plumpa, Nijolė Sadūnaitė, Ona Pranskūnaitė, Vladas Lapienis ir kt. — kenčia lageriuose bei tremtyje už Kristų.

Mus pasiekė žinios, kad jau savo pirmuose pareiškimuose pasakėte, jog Jūsų pusė širdies priklauso Lietuvai. Jūs pareiškėte norą aplankyti savo Tėvynę Lenkiją ir Sovietų Sąjungą. Mes labai norėtume, kad ta proga aplankytumėte ir katalikiškąją Lietuvą. Jūs turėsite progos pamatyti lietuvių pamaldumą ir ištikimybę Bažnyčiai bei jos vyriausiam Ganytojui.

Jūsų pasakytą lietuvišką sveikinimą mes priėmėme kaip įvertinimą mūsų sudėtų aukų už Kristų. Priimdamas audienčioje mūsų vyskupus, Jūs iš naujo parodėte tėvišką palankumą Lietuvos tikintiesiems.

Dievas tikrai išklaušė mūsų maldų ir šiandien jaučiamės nepamiršti labiau kaip betkada anksčiau. Lydėsime ir ateityje nuoširdžia malda Jūsų gyvenimo bei veiklos žingsnius ir lauksime efektyvios paramos.

"LKB Kronika" Lietuvos kunigų ir tikinčiųjų vardu

VERFOLGT FÜR CHRISTUS

Viktoras Petkus (49)

Kirchengeschichtler aus Litauen

Gefängnis/Verbannung bis 1993

Schreiben Sie an die Botschaft der UdSSR, 5300 Bonn-BG, Postfach 908

Näheres vom Christoforuswerk, 4400 Münster, Postfach 7680, im »Komm mit«-Kalender 1979 (DM 5,90)

Raymond Tschidimbo

Bischof (59), Conakry/Guinea

Seit 1970 lebenslanglich

Wenden Sie sich an die Botschaft von Guinea, 5300 Bonn, Rochusweg 50

Über seinen Freund berichtet in seinem Buch »Verflucht, wer uns vergißt«

Nguyen van Thuan (50)

Bischof von Saigon

Seit 1975 Gefängnis und Verbannung

Schreiben Sie an die Botschaft von Vietnam, 5300 Bonn-BG, Heerstraße 37

Über die verfolgte Kirche informiert ein Priester in dem Buch »Augenzeuge in Vietnam« (DM 8,80) Mitarbeiter der »Gesellschaft für Menschenrechte«, 6000 Frankfurt 1, Kaiserstraße 40

VERFOLGT FÜR CHRISTUS

Diese 3 Männer haben entsetzliches für Christus leiden müssen. Wir haben sie als Beispiel für Millionen ausgesucht. Wir leben heute in der größten Christen-Verfolgung aller Zeiten, da der Kommunismus Christus und seine Gläubigen mit teuflischem Haß und Grausamkeit verfolgt.

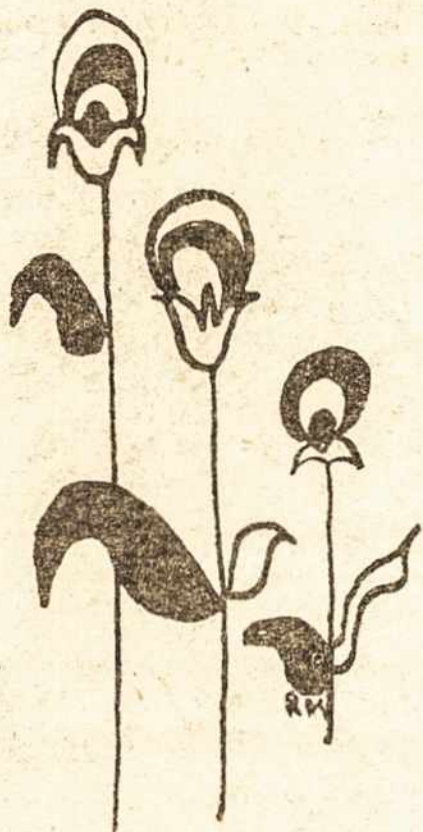
Unser KM-Freund und Mitarbeiter Pastor Winfried Pietrek hat dieses Plakat drucken lassen (und bezahlt) und wir haben es an viele Freunde und alle Kath. Pfarrämter verschickt. Bittet Euren Pfarrer das Plakat in der Kirche auszuhängen! Fragt ihn

Wir dürfen nicht in Ruhe und Wohlstand Weihnachten feiern, wenn wir nicht an diese Botschaften UdSSR, Guinea und Vietnam eine Protest-Postkarte geschrieben haben. (Mit oder ohne Deine vollständige oder richtigen Adresse / Hauptsache ist, daß Du schreibst und viele Mitschüler, Eltern, Kirchenbesucher unterschreiben)

Näheres über diese 3 tapferen Kirchenmänner findest Du im KM-1979. Du kannst das Plakat bei uns kostenlos (oder, möchtest gegen Rückporto) anfordern. Es ist viermal größer als die KM-2. Bitte hänge es in Eurer Kirche, Schule, Geschäft oder zu Haus (hinters Fenster) auf! Christus wird es Dir danken.

Bernadeta Subirūtė
prieš įstojant į vienuolyną.

Vyskupas Vincentas Brizgys

VIENA ŠIŲ METŲ SUKAKČIU

Pasaulio politinės sferos skelbia šiuos 1979 metus vaiko metais. Įvairiose šalyse bus minimos įvairios sukaktys. Prancūzijoje ir daug kur kitur šie metai skiriami asmeniui, kurio vaikystė buvo labai varginga — Bernadetai Soubirous. Šių metų balandžio 16 dieną suka-ka 100 metų nuo jos mirties. Šios sukakties proga daug tūkstančių žmonių patirs savotiškų išgyvenimų Bernadettos vardaa nėra taip plačiai minimas kaip Lourdo vardas. Tačiau prieš Bernadeta Soubirous Lourdo vietovė ir vardas net Prancūzijoje ne daug kam buvo žinomas. O Soubirous šeima buvo labai varginga, neretai pusbadė, gyveno Bigorre vietoje Lourdo apylinkės apytuščio kalėjimo drėgnoje, tamsioje celėje, kurioje neturėjo nieko daugiau tik lovas, vieną stalėlį ir vieną suolelį. Sausio 7 d. 1844 metais ten gimė Bernadetta. Sulaukusi vos 10 metų persirgo cholera, išliko gyva, bet augo silpnos sveikatos. Gi būdama 14-15 metų pradėjo sirgti džiova. Jos vienintelė mokykla buvo šeima, kurioje ji mokėsi paprastų darbų maldos ir krikščioniško padorumo. Po eilės perversmų sukrėtusių Prancūzijos gyvenimą ministeris Guizot 1843 metais parlamente paskelbė šūkį: Praturtėkite. Šūkis taip uždegęs visuomenę, kad, anot to laiko liūdimo, visuomenė tiesiog pakvaišo turto gaudymu. Buvo tačiau ir tokių kaip Soubirous šeima, kuriems pralobti nebuvo nė kelio nė vilties.

Bernadetta buvo 14 metų, kaip 11 dieną vasario 1858 metais, ant Gaves upės kranto jai renkant vandens išmestas šakas savos šeimos kasdieniniams virtuvės reikalams, ji išvydo stovinčią ant uolos tarpe laukinių rožių nežemiškos išvaizdos moterį. Mergaitė išsigando, bandė tylomis iš ten pasitraukti, bet moteris ją apramino, ne daug ką pasakė, tik paragino ir pamokė melstis, liepė ateiti ten kitą kartą ir pranyko. Bernadetta tylėjo apie įvykį tačiau ją tiek paveikė, kad tėvai pastebėjo joje savotišką nuotaiką. Tėvams primygtinai reikalaujant pasisakyti, kas su ja nutiko, Bernadetta pasisakė. Motina ją net apmušusi grąsindama daugiau pabausti, jeigu ji neišmes sau iš galvos tokių iliuzijų. Gal iš motinos išgirdęs vietos klebonas pasišaukęs mergaitę taip pat apibaręs. Žodis išėjo iš šeimos, draugės pajukė Bernadeta. Ji tačiau, nors taip pažeminta, grįžo prie uolos, kaip jai buvo sakyta ten grįžti ir meldėsi. Per šešias savaites ji turėjo panašias vizijas 18 kartų, paskutinę 25 dieną kovo tų pat 1858 metų. Pasirodanti galutinai pasakė esanti Nekaltai Pradėtoji, bet Bernadetta nesuprato to žodžio reikšmės, tą vardą jai paaiškinęs klebonas. Šių regėjimų metu Bernadetta negavo kokių nors pamokymų. Ką ji turėtų pakeisti savo gyvenime, ji buvo tik pamokyta ir paraginta melstis už nusidėjėlių pasitaisymą ir pasakyti klebonui, kad jis pasistengtų anoje vietoje įruošti koplyčią-pastogę kur žmonės galėtų melstis. Vizijos nepakėlė Bernadettos puikybėn, pajukoka neatgrąsino. Kada galėdama jį grįždavo į tą vietą ir ten meldėdavosi. Gandas sklido, žmonės rinkosi kasdien vis gausiau pamatyti Bernadeta ir iš jos ką nors išgirsti. Ir ją pajukę apylinkės mergaitės ir kiti žmonės, po kiek laiko ir klebonas tapo įtikinti įvykio rimtumu ne tiek Bernadettos žodžiais, kiek jos elgesiu ir maldingumu regėjimų vietoje. Žmonės pradėjo rinktis melstis kartu su Bernadetta. Pradėjo atvykti visokių žmonių: gydytojų, psichologų, kunigų, po kiek laiko net iš Paryžiaus. Lankytojus palietė Soubirous šeimos neturtas, bet nė

Bernadetta nė jos tėvai niekad nesutiko priimti kokios nors pagalbos. Ne kartą pasitaikė, kad žmonių apsupta kalbinama Bernadetta apsižiūrėdavo, kad kas nors nejučiomis įkišdavo jai į kišenę pinigą. Apsižiūrėjusi, jeigu nerasdavo davėjo, atiduodavo kam nors kitam. Buvo žadėtas jai didelis atlyginimas, jeigu ji atvykusi į Paryžių pasakotų laikraštiniams ir kitiems apie įvykį tačiau ji nesutiko. Po kiek laiko ji negalėjo rasti ramybės nė kalėjimo celėje, nė prie uolos Gaves upės nuošalume. Ji pasiprašė prieglaudos pas vienuolę, kurios Lourde turėjo mokyklą. Po kelių metų ji apsisprendė pati tapti vienuole, bet bemokslę silpnos sveikatos niekas nenorėjo priimti. Tik vietos vyskupas patariant priėmė tos pačios vienuolės, kurios buvo davę jai prieglaudą ir 8 dieną rugpiūčio 1866 išsiuntė į motinišką namą Nevers mieste netoli nuo Lourdo. Lourde minios vis didėjo jau be Bernadettos. Po kelių metų Bernadetta tapo nuolatinė rimta ligone varginama kaulų džiovos, ilgai ir daug kentėjusi mirė 16 d. balandžio 1879 metais baigusi 35 metus. Buvo palaidota be jokių balzamavimų vienuolyno sodnelyje seserų kapinaitėse. Po 30 metų pradėjus jos beatifikacijos bylą karstas buvo atkastas 22 d. rugsėjo 1909 metais, dalyvaujant gydytojui, vienuolėms, vietos vyskupo atstovams. Visų įspūdis buvo nepaprastas, kai atidarius karstą buvo rastas kūnas visiškai sveikas, nepakeitęs net spalvos, akys aiškios tik šiek tiek įdubusios, rūbai buvo sugedę, rankose ražančius surūdijęs, metalinis kryželis-pažaliavęs. Vienuolės nuplovė kūną, aprenge naujais rūbais, įdėjo į kitą karstą ir vėl palaidojo ton pat duobėn. Pabaigus beatifikacijos procesą beveik po 10 metų — 3 d. balandžio 1919 metais karstas vėl buvo iškastas. Kūnas ir dabar buvo sveikas, tik veido spalva kiek pakitėjusi. Vėl perrengtas naujais vienuolės rūbais kūnas karste buvo padėtas vienuolyno koplyčioje P. Pijus XI 8 d. gruodžio 1933 metais paskelbė Bernadeta šventąja. Atsimenu, kaip tada buvo sunku gyvenantiems Romoje gauti leidimą iškilmių metu jeiti į šv. Petro baziliką — ją pripildė prancūzai. Dabar Bernadettos kūnas toje pat vienuolyno koplyčioje. Nevers mieste yra matomas kristaliniame karste, stambiuose aukso rėmuose. Tik veidas pridengtas vaško replika, kuri buvo padaryta Bernadetai vos mirus.

Atrodo ironiška, kad ta, kuri savo varge niekad iš nieko nepriėmė pagalbos sau ar tėvams, dabar ilsisi tokiaime liuksusiniame karste. Karstas toks yra ne vienuolių, ne vyskupo ar kokio kito bažnytinio autoriteto, o visuomenės spontaniškai išreikšta iniciatyva. Vis didėjančios minios iš viso pasaulio atvykstančios į Lourdą daugumoje pasiekia ir Nevers pamatyti Bernadettos kūno relikvijas, ten pasimelsti. Žmonės čia keliauja vedami ne žingeidumo ir ne vien pamaldieji, o daugybė jieškančių ramybės, kurios neranda pasaulyje. Atrodo, kad prieš 134 metus gyvenusius Bigorre kaimo vargšės mergaitės negyvas kūnas ne ką gali pasakyti ar duoti mūsų laiko išlavintam žmogui. Tačiau žmogaus kilnumo esmė ir sielos aspiracijos visada ir visur yra tokios pat. Kaip žmonės vieni kitiems kalba be žodžių, pasako tūkstančiai užrašytų ir neužrašytų faktų panašių į sekantį. Man studijuojant Romoje, gyvenant Villa St. Gabriel, viale Parioli 16, teko gyventi tris žiemas su vienu gydytoju skotu, kuris būdamas karštas antikatalikas nuvyko vieną vasarą į Lourdą, į Nevers pamatyti ten katalikų naryvumo ir parašyti to kritiką. Tačiau praleidęs ten visą vasarą neparašė kritikos, o tapo kataliku ir pats sau pasižadėjo dar likusį savo gyvenimą pašvęsti maldai ir ligonių patarnavimui Lourde. Nuo tada vasaras praleisdavo Lourde, o žiemas Romoje.

Šventosios Bernadetos galvos ir pirštų fotografija.

MŪSŲ KALBA

LIETUVIŲ KALBA UŽSIENYJE

1852 metų vasarą į Rytų Prūsiją atkeliavo Prahos universiteto profesorius, vokiečių kalbininkas Augustas Šleicheris. Nepilną pusmetį pabuvęs tarp šio krašto žmonių, jis gerai išmoko lietuvių kalbą, prisirinko pasakų, dainų ir, grįžęs į Prahą, 1859 m. išleido "Lietuvių kalbos gramatiką" („Litauische Grammatik“). Ano meto kalbos mokslo pasaulyje tai buvo iš tikrųjų sensacingas veikalas, iš karto atvėręs lietuvių kalbai duris į ne vieną Europos universitetą.

Pats A. Šleicheris rašė šį veikalą, norėdamas išgelbėti iš pražūties idomius, indoeuropiečių kalbotyrai labai reikalingus lietuvių kalbos faktus. Lietuvių tautos ir jos kalbos ateitimi jis, kaip ir daugelis tada Europos mokslininkų, netikėjo. Skaitydamas K. Donelaičio "Metus", kuriuos jis pavadino literatūros šedevru, Šleicheris rašė: „Kaip gaila, kad žūsta tokia kalba, kuri formos tobulumu galėtų lenktyniauti su graikų, romėnų, senovės indų kūrinių“. Čia, kaip matome, vokiečių mokslininkas skaudžiai klydo: prieš keletą metų lietuvių filologai gražiai paminėjo Šleicherio mirties šimtąsias metines, o lietuvių kalba ne tik nemirė, bet niekada dar nebuvo taip plačiai vartojama įvairiausiose gyvenimo sferose, kaip šiandien.

Neprarado pozicijų lietuvių kalba ir mokslo pasaulyje: ją tyrinėja ne tik Lietuvos, bet ir daugelio užsienio šalių mokslininkai, ir gana dažnai dėstoma ir tų šalių aukštosiose mokyklose.

Pavyzdžiui, jau gana seniai lietuvių kalba dėstoma Helsinkio universitete. Šiame universitete dirbo tokie žymūs lietuvių kalbos specialistai, kaip J. Mikola, E. Nieminenas, V. Kiparskis. Šiuo metu lietuvių kalbą ten dėsto jaunesniosios kartos kalbininkas K. Liukonenas (Liukkonen). Šis mokslininkas metus stažavosi Vilniaus universitete. Kai Vilniuje jo šeimoje gimė sūnus, Lietuvoje praleistų dienų atminimui jam buvo suteiktas Algirdo vardas.

Senos yra ir Oslo universiteto lituanistinės tradicijos. Šiame universitete daug metų profesoriavo vienas pačių žymiausių dabartinių lietuvių kalbos tyrinėtojų Chr. S. Stangas. Jam pasitraukus į pensiją lietuvių kalbą čia dėsto jo mokinys jau spejęs pasižymėti slavistikos ir baltistikos darbais T. Matiasenas (Mathiasen). Šis jaunas norvegų kalbininkas yra tobulinęsis ir Leningrado universitete. Prieš porą metų jis lankėsi Lietuvoje ir skaitė įdomų pranešimą sąjunginėje baltistų konferencijoje.

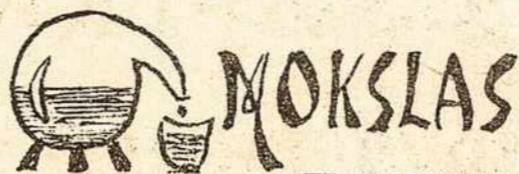
Svedijoje lietuvių kalba buvo ir tebėra dėstoma Stokholmo, Lundo, Upsalos universitetuose. Iš dabartinių švedų lituanistų pirmiausia minėtinas K. O. Falkas. Šis švedų mokslininkas lietuvių kalbą gerai išmoko Kauno universitete dėstydamas švedų kalbą. Savo gimtąją kalbą jis taip pat yra dėstęs Krokuvos universitete ir ten žinoma, labai gerai išmoko lenkų kalbą.

Nepaprastai daug pasauliniam kalbos mokslui nusipelnė danai. Danija yra tikra kalbininkų šalis. Mūsų šimtmečio vidurio kalbotyrai ypač didelės reikšmės turėjo Kopenhagos universiteto profesorius L. Jeltslevo (Hjeltslev) darbai. Kaip įdomią detalę galima paminėti faktą, jog šis bendrosios kalbotyros specialistas ir magistras, ir daktaro disertacijas parašė iš lietuvių kalbos. Vėliau lietuvių kalbą šiame universitete dėstė ir Jeltslevo mokinė K. Heltburg.

Bus daugiau

VIENA ŠIŲ METŲ SUKAKČIŲ

Apie Bernadettą Soubirous yra daug parašyta, pradėdant plačią biografiją parašyta jos nuodėmklausio kun. Laurentin, Monsg. Theas ir daug kitų. Į klausimą, kodėl Marija pasirodė Bernadettai ir kokios įtakos turėjo tas faktas jos gyvenimui, biografai atsako palyginimu su angelo atsilankymu pas Mariją Nazarete. Angelo atsilankymas nepadarė Marijos nekalta, o atsilankė pas ją todėl, kad ji buvo nekalta. Panašiai ir su Bernadetta. Marijos apsireiškimas jos nepakeitė, o ji buvo tokia, kad Marija parinko ją maldos už nusidėjėlius misijai. Partirti rėgėjimai padėjo Bernadettai išlikti tokia, kokia ji buvo prieš tai. Dar nepilnametei, vargšei, bemokslei mergaitei buvo pavesta didelė bet labai paprasta misija — melstis už klystančių pasitaisymą. Ji tik tai ir darė, kitus traukė į tai ne sakomais ar rašytais žodžiais, o savo pavyzdžiu. Tas pavyzdys nesiliauja veikęs ir po šimto metų, plinta per naujas žmonių generacijas. Niekas nesuskaičiuos, kiek žmonių rado dvasinę ramybę dvasiniai pasekdami Bernadettą.

Veda Alfonsas D. Petraitis

AR JAU IŠKASEI ŠULINI?

Šitokį klausimą dažnai išgirsi naujakurių tarpe. Žmogus susitaupe kiek pinigų įsigijo galop savaitgaliui kur žemės sklypą ir nuvažiuvo pasidairyti savoje žemėje. Viskas gerai, tik ta saulutė negailėstingai šildo, o vandens niekur arti nematyti. Reikia šulinį kasti. Bet už to taip laukto šulinio, nes tai reiškia turėti viskam būtino elemento — vandens, mūsų piliečio laukia nenumatytos bėdos.

Štai šulinys veikia, jau bus galima pagalvoti apie medelius, augalus, o gal net ir daržoves. Vanduo atrodo švarus, tačiau namie grįžus visiems ima vidurius skaudėti. Kas čia pasidarė? Nieko tokio nevalgyta, tik karšta diena pareikalavo kiek naujo šulinio vandens paragauti. Argi tas vanduo galėjo pakenkti?

Žmogus žiūri į vandens stiklinę ir negali saugiai tikėti, kas tai šitame vandenėlyje įsitaisė? Norom nenorom reikia kviešti gydytoją. Viduriavimas nestoja. Gydytojas prirašo vaistų, kalba nesuprantamus žodžius, kaip desidracija, desinterija, koliforminius mikrobus dažnai paminėdamas.

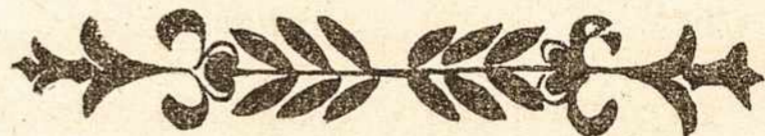
Po kelių dienų vėl viskas praeina, ligos nė žymių ir pilietis vėl vaikštinėja savo žemėje. Tik dabar žiūri su nepasitikėjimu į savo šulinį. Jam kyla klausimas: kaip galima sužinoti, ar iškastame šulinyje vanduo geriamas ar ne?

O tam tiesioginio atsakymo nėra. Reikėtų vandenį pasiųsti į laboratoriją analizei, bet tai jau nėra taip paprastas reikalas. Pasirodo, kad net tas buteliukas, kuris bus vartojamas nuvežti vandenį analizei turi būti visiškai švarus. Jeigu jis bus užterštas, tai laboratorija praneš, kad vanduo netinkamas gerti, o iš tikro bus tik nešvaraus butelio kaltė...

Vandenyje visuomet randasi visokių mažų gyvūnų. Jie paprasta akimi nematomi, tik mikroskopu. Jų maža dalis yra kenksmingų, dauguma žmogui nepavojingi. Taip vadinama koliformių grupė, atseit, panašių; Kolij — tokio vardo mikroba — yra įtartina. Toje šeimoje vienas kitas jos narių sėdi kaltinamųjų suole: jie paleidžia vidurius, ištraukia beveik visą skystį: tuo būdu pakenkia žmogui labai rimtai ir gali net prie mirties privesti. Tai dažnai girdima desidracija, atseit vandens praradimas, ypač mažiems vaikams labai pavojingas reikalas.

Todėl gydytojas tuo atveju pirma stengiasi sulaukyti vandens praradimą — viduriavimą, o vėliau duoda, prirašo visokias druskas, sunkas prarastam skysčiui atstatyti.

Todėl ypač karštu metu reikia saugotis ir negerti bet kur vandens. Arba, tai gali paprasta ir tinkama priemonė, vandenį išvirti, atšaldyti ir tik tokį vartoti. Nuobodus procesas, bet visuomet išeina pigiau, negu turėti nemalonumus su viduriais ir išleisti pinigus visokiems vaistams. Visuomet pigiau yra pasisaugoti, negu gydytis.

GEGUŽINĖ

PER IMIGRANTŲ PARODĄ DIDELĖS SEKMES
SUSILAUKUSI LIETUVIŠKOS LINKSMOS SUBAT-
VAKARIO MUZIKOS KASETĖ.
GRAŽI DOVANA VISIEMS!
GALIMA ĮSIGYTI V. ZELINOS KLEBONIJOJ IR
ŠV. KAZIMIERO PARAPIJOJ.

TIESA IR GYVENIMAS

Nepamirškite savo kilmės!

Pasikalbėjimas su La Vegas parapijos Venecueloje klebonu Gonzales, kuris jau 25 metai bendradarbiauja su lietuviais

ALEKSANDRA VAISIŪNIENĖ

1978 m. pabaigoje La Vegas parapijos klebonas Guillermo Gonzales buvo iškilmingai pagerbtas 25 metų klebonavimo sukakties proga. Lietuvių kolonija taip pat prisidėjo prie jo pagerbimo.

— Kiek metų bendradarbiaujate su lietuvių kolonija? — paklausu.

— Su lietuvių kolonija bendradarbiauju nuo pat atvykimo dienos į La Vegas parapiją, t.y. 25 metai.

— Ar teko pradžioje dirbti su kunigu Antanu Sabaliausku?

— Taip, teko trumpą laiką, kol kun. Sabaliauskas gyveno Venecueloje.

— Ar esate patenkintas lietuviais?

— Taip, esu labai patenkintas lietuvių kolonija ir labai dėkingas kunigui A. Perkumui už jo talką.

— Kiek turite parapijiečių?

— La Vegas parapija turi apie 70.000 parapijiečių. Parapija neturi pastovaus vikaro. Kun. Antanas Perkumas dažnai ateina į pagalbą. Be jo sunku būtų aptarnauti tokią didelę parapiją.

— Ar išlaikote labdaringą instituciją?

— Taip, išlaikau ir globoju mokyklą su 300 vaikų. Ji pradėjo veikti nuo 1955 m. Taip pat yra ir medicinos dantų gydymo dispanseris. Mokyklos mokiniai prisideda tik minimaliniu atlyginimu prie mokyklos išlaidų.

— Ar aptarnaujate dar kokią kitataučių grupę?

— Taip aptarnauju portugalus ir italus, gyvenančius La Vegas parapijoje.

— Ar La Vegas parapijos gyventojai yra tikintys, praktikuojantys katalikai?

— Yra visokių, vieni yra pastovūs pamaldų lankytojai, kiti visai neateina.

— Ar Venecuelos valdžia prisideda prie kunigų išlaikymo?

— Parapija nėra išlaikoma valdžios.

— Per žemės drebėjimą 1967 m. buvo visai sugriauta senoji La Vegas šventovė. Kas padėjo pastatyti naują?

Venecuelos lietuvių kapelionas A. PERKUMAS (dešinėje) ir vietinis klebonas G. GONZALES prie šv. Kazimiero bareljefo La Vegeje

— Ji buvo pastatyta tuometinio Venecuelos prezidento Rafael Caldera rūpesčiu.

— Ar laikote garbingu dalyku šv. Kazimiero, Lietuvos globėjo, bareljefo įrengimą prie Jūsų šventovės sienos kampo? Šventovės sienoje yra įmūryta dėžutė, kurioje įdėtos autentiškos šv. Kazimiero relikvijos, inauguracijos aktas su vyskupo ir kitų svarbių asmenų parašais. Sidabrinėje dėžutėje yra žiupsnelis žemės atvežtos iš Lietuvos, ir vienas numeris žurnalo "Venecuelos Lietuvis". Vienas dėžutės raktas yra laikomas vietinėje klebonijoje, kitas — pas lietuvių parapijos kleboną A. Perkumą.

— Įmontavimą bareljefo prie La Vegas šventovės kampo laikome labai garbingu aktu. Venecueliečiai labai respektuoja šv. Kazimierą, priėję prie bareljefo pasižiūri, paskaito. Naujai atvykę į La Vegą tuojau pastebi ir klausia, kas tai per paminklo formos įrengimas šventovės sienoje?

RELIGINIAME GYVENIME

★ POPIEZIUS MYLI VISUS, BET YPAČ JAUNIMĄ. Tai pareiškė Jonas-Paulius II 10.000 Italijos jaunimo šv. Petro bazilikoje. Jie buvo suvažiavę iš įvairių Italijos parapijų, katalikiškųjų mokyklų bei organizacijų. Popiežius pareiškė, kad į jaunimą deda savo viltis, nes jie yra K. Bendrijos ir žmonijos ateitis. Jų ateities žingsniams jis pabrėžė tris mintis: įžiūrėti Jėzų, mylėti Jėzų ir liudyti Jėzų. Šiuo metu esą beveik neįmanoma turėti grynai paviršutinį sociologinio pobūdžio tikėjimą. Jieškojimas pagrindinių tiesų aiškumo kultūroje, kuri yra persunkta agnostinėmis ir net prieškrikščioniškomis mintimis, reikalauja asmeninio įsitikinimo, paremto tiesa ir gyvenimu. Reikia aiškaus įsitikinimo apie Kristaus tikrumą, Jo dieviškumą ir Jo įsteigtosios Bendrijos paskirtį. Taipgi reikia žinoti, kad Jėzus nėra praeityje gyvenęs buvęs žmogus, bet gyvas ir visada mūsų tarpe esantis asmuo. Pasak apaštalo Pauliaus, pasaulis gerbia minčių drąsą ir dorybių tvirtumą. Jaunas žmogus turi nebijoti atsakyti žodžiu, veiksmy bei galvosenos, nesiderinančios su krikščioniškaisiais siekais. Jis turi būti drąsus ir atmesti visa, kas griauja nekaltumą ar tramdo meilę Kristui.

★ METROPOLITAS NIKODIMAS, miręs Romoje ir iškilmingai palaidotas Leningrade rugsėjo 10 d., buvo įdomi asmenybė. Jo tikrasis vardas buvo Boris G. Rotov. Jis buvo gimęs 1929 m. mažame kaimelyje netoli Riazanės miesto. Jo tėvas buvo partietis ir atkaklus ateistas. Motina taipgi oficialiai buvo ateistė, tačiau slapta — tikinti. Tai jaunas Boris sužinojo jau tapęs krikščioniu. Būdamas nepaprastai gabus, gimnaziją baigė 16 m. amžiaus. Tada jis įstojo į Riazanės pedagoginio instituto biologijos fakultetą. Tuo pat metu jis slapta buvo apsikrikštijęs ir įsirašęs į neakivaizdinį Leningrado teologinės akademijos kursą. Į tą akademią jį rekomendavo 30 metų dėl tikėjimo kankintas bei kalintas švento gyvenimo vyras arkiv. Afanasi Sacharovas. Jaunojo Boriso dvi veidis gyvenimas greitai paaikšėjo ir 1947 m. jis buvo pašalintas iš peda-

— Ko palinkėtumėte Venecuelos lietuviams?

— Linkiu, kad dirbtumėte savo pavergtos tautos labui, būtų vieningi. Nors ir gyvenate svetimuose kraštuose, bet nepamirškite savo kilmės, kalbos ir papročių. Savo religiją gerbkite lygiai taip, kaip ir savo tautą.

Padėkojau kunigui G. Gonzales už taip malonų pasikalbėjimą ir už suteiktą lietuvių kolonijos tautiečiams globą šventovėje bei parapijoje.

Tėviškės Žiburiai

goginio instituto. Tada jis tais pačiais metais įstojo vienuolynan ir gavo Nikodimo vardą. Nuo to laiko jo karjera žaibiškai kilo.

★ EVANGELIJOS ŽODŽIAI apima daugiau nei rūpestį socialiniu teisingumu ir taika. Tai buvo vienas iš tų nedaugelio mokymų, kuriuos popiežius Jonas Paulius I spėjo pateikti tikintiesiems per savo trumpą popiežiavimo laikotarpį. Kalbėdamas 10.000 žmonių miniai savaitinės audiencijos metu, jis aiškino, kad K. Bendrija visais amžiais turi rūpintis žmogaus laisvės, teisingumo, taikos ir pažangos problemomis, tačiau būtų visiškai klaidinga tvirtinti, kad politinis, socialinis ir ekonominis išsilaisvinimas sutampa su krikščioniško išganymo mintimi. Jis kritikavo tuos, kurie teigia, jog Dievo karalystė yra tas pat kaip žmogaus karalystė ir "kur yra Leninas — ten ir Jeruzalė". Tai buvo aiškus popiežiaus perspėjimas išsilaisvinimo teologijos šalininkams. Anksčiau, kalbėdamas įvairių kraštų diplomatams, jis buvo pareiškęs, kad K. Bendrija gynė ir gins žmogaus kilnumą bei žmonių teises, ypač tų, kurie yra bejėgiai arba sudaro mažumą. Jis pripažino, kad K. Bendrija negali pasiūlyti jokios stebuklingos formulės problemų išsprendimui, bet visiems skelbia kažką nepaprastai brangaus. Tai yra dvasia, kuri visais žemės problemomis pastato transcendentinių vertybių šviesoje — atvirumoje į Dievą.

★ LIETUVOJE ATSISTATYDINO buvęs Vilniaus arkivyskupijos kapitulinis vikaras-valdytojas mons. Česlovas Krivaitis. Jo vietoje Vilniaus arkivyskupijos konsultoriai nauju Vilniaus arkivyskupijos valdytoju išrinko dekaną kun. Algirdą-Kazimierą Gutauską, gimusį 1921 m. Jis kunigu buvo išventintas 1945 m. ir paskutiniu metu buvo šv. Teresės parapijos ir Aušros Vartų klebonu bei ėjo Vilniaus arkivyskupijos patarėjo pareigas. "LKB Kronika" 33 nr. straipsnyje "Kokie kunigai gina katechetą?" (iš Kauno kunigų seminarijos pašalintą klieriką Jakutį) apie kuniga A. Gutauską pateikia neigiamą charakteristiką.

★ LENKŲ KALBA MIŠIOS KIEKVIENĄ SEKMADIENĮ bus transliuojamos per Vatikano radiją Lenkijon. Tai naujas Jono Pauliaus II potvarkis. Pirmąsias tokias transliuojamas Mišias lenkų kalba laikė pats popiežius sausio 7 d.

★ BENEDIKTINĖ SESELĖ MARY PAUL LUDWIG paskirta klebonė Duluth vyskupijoje, JAV-se. Tai nėra naujas dalykas K. Bendrijoje. Praeityje visa eilė moterų yra buvusios klebonėmis. Jų pareigos — parapijos administravimas ir rūpinimasis parapijiečių dvasiniu gyvenimu. Parapijiečiams sakramentus teikia ir pamaldas laiko klebonių paskirti kunigai arba joms vyskupo paskirti kunigai — vikarai.

KUN. J. STS.

JUOZAS GRIŠMANAUSKAS

TO LI MIEJI KVA DRA TAI

MOKYMAS IR "SVIETIMAS"

Nors pagrindinis mūsų dalykas pasirengti savo specialybei, tai vis dėlto ir iš mūsų reikalauja politinio pasirengimo dalykų. Kartu su augalų anatomija eina marksizmas-leninizmas. Ir, kai klausais tu pliauškalų atrodo, turi įskiepyti į rozės stiebą kokį nuodingą augalą atžalą. O kaipgi. Pagrindinis mūsų mokyklos šūkis ir buvo: 'Neturime laukti iš gamtos malonės, mes patys turime ją pertvarkyti'. Juokėmės, žinoma, visi iš jo, bet klausyti turėjome visų tų istorijų kaip į bulvę galima pamidorus įskiepyti, nors praktikoje to niekada nebandėme.

Kartu su žiniomis apie vaismedžių apsidulkinimą, mokėmės ir apie tai, kaip Vytautas Didysis su Smolensko rusais nugalėjo vokiečių ordiną ties Žalgiriu ir, kaip Lietuvos fašistai, padedami užsieni, 1918 m. pavergė Lietuvos darbo liaudį. Lietuvos istorija baigėsi 'tėvynės karu ir didžiąja Tarybų Sąjungos darbo žmonių pergale, atnešusia išlaisvinimą'.

Buvome nedidelis būrelis, tai vienas kitą netrukus perpratome ir žinojome, kaip savo delną

—Jūs turite rašyti į komjaunuolius, būtina, — ragino mus auklėtojas, bet palikom grupelė, ir vistiek nesirašėme. Vis visokių kliūčių surandame. O kai direktorius pradžioje ne taip aštriai ėmė, tai ir pasimuliuoti galėjome.

Direktorių baisiai mylėjome. Jis pats buvo išaugęs Nepriklausomos Lietuvos laiku, žemės ūkio mokslus ėjęs Dotnuvoje ir geras savo srities žinovas. Jis labiau jaudinosi tada, kai mes per savo jaunatvišką dūkimą kartais ne taip tobulai savo praktikos darbą atliekame, negu dėl to, jog nestipriname komjaunuoliškos veiklos.

Kad jis savo širdimi ne tik geras lietuvis, bet ir mus gerai supranta, paaiškėjo per gegužės pirmosios minėjimą.

Čia jau jos išvakarėse baisiai iškilmingai ruošėmės. Pagaminti transparentai su įrašais apie jaunųjų žemės ūkio specialistų ryžtingumą naujajai santvarkai, Stalino, Lenino ir kt. paveikslai. Viskas gražiai sudėta raudonajame kampely. Bet, matyt, kas nors, nes mes nė patys nežinojome kas, naktį ar kada kitu metu, buvo prie jų prisiderinęs.

Kai reikėjo nešti, mokyklai prisijungiant prie parado, matome, kad nė vienas jų netinka. Visi buvo 'patvarkyti'. Darbo žmonių vadas priprašė ūsai ir barzdos, transparentų įrašų raidės sutvarkytos.

Komsargas čia laksto, raudonas iš pykčio, kaip tarybinė vėliava, bet jau buvo belikę visiškai mažai laiko, tai taip ir išžygiuojame be mieko.

Tada mačiau direktoriaus šypseną, kai jis, neva pykdamas ant mūsų, komsargo akyse, neišlaikė, kai jis nusigrįžo. Negera tą dieną komsargui buvo ir gimnazijoje. Kai buvo grojamas sovietų himnas, gimnazistai, net kepurių nenusiėmę tik susirėmė pečiais ir, rankas kišenėse laikydami, išstovėjo.

Tik, kai Lietuvos himną (tiesa, jo niekad niekas neleido giedoti, tik buvo leidžiama groti orkestrui po sovietiškojo, bet netrukus ir tai uždraudė), užgrojo, visi staiga, kaip stygos, lyg kieno nors sukomanduoti, išsitempė, pirma kepures nusivožė.

Šie abu dalykai, žinoma, miestelyje sukėlė daug triukšmo. Mūsų mokyklos reikalas gal labiau buvo vietinio pobūdžio. Na, ką gi, nuėjome be plakatų, tiek to, dar, bet nors partijos pareigūnų akyse nebuvome išsišokę. Bet gimnazistai, tai jau visi bijojo, kad tikrai nukentės. Ir tai ne tik jie patys, bet ir jų artimieji. Girdėjome, kad ten pas juos buvo nemažas tardymas, ieškant nusikaltėlių, bet niekas, matyt, neišsidavė. Jei taip būtų pasielgęs vienas kuris, tai tą jau tuojau pat būtų 'sutvarkę'. Tik, kai jau buvo įveltai visi mokiniai, tai baigėsi viešu papeikimu visiems.

Pas mus irgi tampymo buvo, bet nieko nelaimėta.

— Ką draugas, žinai apie plakatus? — klausinėjo komsorgas, kiekvieną pavieniui pas save pasišaukdamas. B ijojome, kad kas neišduotų, bet viskas praėjo, matyt, be nieko, jei komsorgas, taip šokinėjęs, pagaliau aprimo.

Šis dalykas betgi paveikė mūsų mokyklos gyvenimą. Partija vis kabinosi, kad paš mus nėra pakankamo 'komunistinio susidrausminimo'.

— Mūsų tarpe vis dar yra tokių, kurie nesidomi komjaunimo veikla, lanko bažnyčią. Tokiems gaivalams šioje tarybinėje institucijoje neturi būti vietos, — šviečia mus vis tas pats politinio auklėjimo vadovas, iš kažkur atsigrūdęs Lietuvos ruselis.

Mes gi žinome, kad komsorgas taiko ne tik mums vieniems, mokiniais, bet ir mokytojams. Ir tai netrukus paaiški. Mūsų direktorius iš pareigų pašalinamas. Sausio pradžioje atvyksta naujas, kuris tuojau pat imasi 'reformų'.

Visi turime rašyti į komjaunuolius, nes, esą, kitaip neišlaikysime egzaminų, išmesią mus iš mokyklos ir t.t. Tuojau pat atleidžiama mokytoja — inspektorė, kuri buvo pastebėta vaikščiojanti į bažnyčią. Ji dėstė mums augalų anatomiją, pati buvusi puiki savo dalyko žinovė. Kaip pažeminta, ji buvo paskirta kažkur į valstybinį ūkį paprastos darbininkės vietai.

Ir mūsų vienas kitas paslapčiomis bažnyčion užeidavome. Buvo du kunigai, ir sekmadieniais būdavo laikomos net trejos mišios. Žmonių ateidavo daug, tik mokykliniam jaunimui jau buvo sunkiau, nes iš visur juos sekė komjaunuoliai - šnipukai. Jie viską informuodavo mokyklos vadovybei. Todėl po mokyklos inspektorės atleidimo ir mes, mokiniai, pasidarėme atsargesni.

Naujasis direktorius, ar jis iš širdies, ar tik iš pareigos, griežtai laikėsi nustatytos linijos.

— Jūs turite būti pirmiausia stiprūs savo politiniu pasirengimu ir išsiauklėjimu, kad galėtumėt po to būti geri komunizmo kūrėjai savo žemėje, — jis užgieda, tik susipažinęs su mumis.

Ir dar nespėjo nė kelių savaitžių praeiti, kai jau jis pradėjo mus 'politiniam pasirengimui' grūdinti.

Bus daugiau

KNYGOŠ

KNYGOŠ

TĖVAS JONAS BRUŽIKAS SJ

Kun. Bružiko gyvenimas gražiai aprašytas 180 puslapių knygoje. Turi gana daug iliustracijų. Visi, kas tik pažino Tėvą Bružiką — misijonierių, turėtų paskaityti tą knygą. Ypač įdomi jo jaunystė ir sunkus kelias į mokslą. Gražus pavyzdys jaunimui.

Kaina Cr. 30,00

CINQUENTENARIO - PENKIAS-DEŠIMTMETIS

Tai Brazilijos lietuvių istorija. Ši knyga turi būti kiekvieno čia gyvenančio lietuviu namuose. Pažinkime, kokia mūsų praeitis, kaip lietuviai kūrėsi šiame krašte. Daug įdomių prisiminimų ir nepaprastai didelis skaičius nuotraukų. Kiekvienas lietuvis čia ras pažįstamų. Tai 208 puslapiai pilni įvairiausių faktų. Iliustracijų užrašai ir dalis straipsnių yra vietos kalboje.

Knyga tinka dovanai ir lietuvių draugams brazilams. Pasinaudokite dar atlikusiais egzemplioriais; jų daug nėra, greit baigsis, o sekanti laida dar nepramatyta leisti. Kaina Cr. 60,00.

A VIOLAÇÃO DOS DIREITOS HUMANOS NA LITUÂNIA

Šiandien visi kraštai kalba apie žmogaus teises. O kas darosi Lietuvoje? Ar ten nepažeidžiamos žmogaus teisės? Todėl yra labai svarbu įsigyti šią knygą ir pažinti tikrąją dabartinės Lietuvos padėtį. Tai 124 puslapiai dokumentų, faktų ir įvykių. Ši knyga parašyta vietos kalba. Supažindinkime ir mūsų kaimynus ir draugus su mūsų tautos padėtimi.

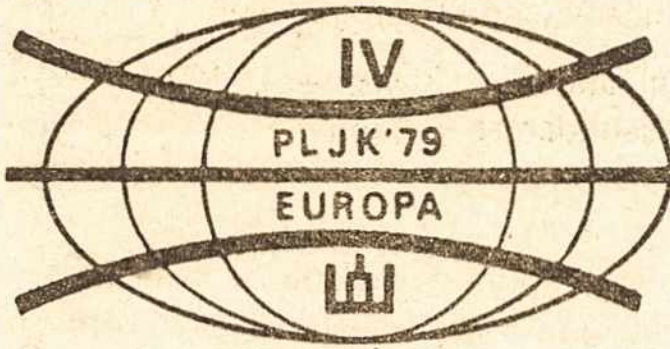
Kaina Cr. 50,00

MIKAS MAGONĖ

Šios įdomios knygos autorius yra mūsų visų gerai pažįstamas kun. Pranas Gavėnas. Visiems labai prieinama kalba autorius pasakoja jaunojo Miko gyvenimą ir nuotykius. Iš puslapio į puslapį skaitytojas susipažįsta su saležiečių darbu, jaunimo auklėjime sunkumais ir pasisekimais. Knyga tinka jaunimui, bet ir 'senimas' nesigailės ją perskaityti.

Knyga priklauso saležiečių bibliotekos pedagoginės literatūros rinkiniui.

Kaina Cr. 45,00

IV PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

IV Weltkongreß der Litauischen Jugend
IV LITHUANIAN WORLD YOUTH CONGRESS

EUROPA 1979

Suplanuota jaunimo stovykla

IV Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas įvyks š.m. liepos 11-29 dienomis Europoj. Kongreso dalyviai bei Kanados atstovai dalyvaus stovykloje netoli Londono miesto, kol turistai grožės Anglijos miestais bei gamta. Kun. Antanas Saulaitis, stovyklos ruošos komiteto pirmininkas, atsakė į klausimus, liečiančius vieną svarbiausių kongreso dalių.

— Kur įvyks kongreso stovykla? Kiek asmenų joje tilps?

— Stovyklai vietos jieskojo Aleksas Vilčinskis Londone tokios, kuri tiktų mūsų planuojamai programai ir būtų finansiškai įkandama. Iš kelių galimybių kartu su PLJS pirmininke ir A. Vilčinsku pasirinkome St. Mary's College (apie pusvalandį nuo Londono). Tai mokyklos ansamblis, apie kurį yra mažas miestelis. Labai skiriasi nuo II PLJK stovyklos Romuvoje, bet labai geros sąlygos įvairiems mažesnių grupių užsiėmimams bei pokalbiams, sportui ir programoms.

Šioje vietoje yra keliolika mažų bendrabučių, kurių talpa yra apie 450 asmenų. Stovyklos vadovybė, programos vedėjai, JK komiteto bei PLJS valdybos nariai sudaro apie 45 asmenų grupę; pridėjus 120 atstovų, kongreso dalyviams lieka beveik 300 vietų. Kadangi stovyklai registracija vyksta pagal pirmenybę, kiekvienam kraštui nustatyta apytikrė norma (kad pirmi užsiregistruotų iš vieno krašto ne užimtų visų vietų!).

— Ar skirstysite šitokią mažę žmonių į būrelius?

— Visi žinome, kad stovyklautojas daugiau dalyvauja, kai veikiama mažesnėmis grupėmis. Kaikurios programos dalys būtinos visiems — vakarinės programos, įspūdingesnieji simpoziumai. II PLJK stovyklos rengėjų Kanadoje sugalvoti pratybiniai užsiėmimų būreliai čia turi svarbų vaidmenį: registruodamasis kiekvienas dalyvis pažymi, kuriuose norėtų dalyvauti — dramos, choro, tautinių šokių, papročių, meno, laikraščelio, liaudies meno, liturgijos, lietuvių kalbos, poezijos, prozos ir kt. Dalyvis galės praleisti du laikotarpius kasdien tuose būreliuose, kurie iš esmės ruoš popietinę ir vakarinę programą, surištą su lietuviškais metų laikų papročiais.

Dar kiti būreliai bus telkiami pokalbiams, kurie bus vedami kelis kartus per dieną. Šių pašnekesių ar simpoziumų temos yra Lietuva dabar — kultūrinis gyvenimas, švietimas, mokslas, demografija, žmogaus teisės. Kaikur, kaip ir užsiėmimų būreliuose, kviesime užsiregistruotus padėti juos praveisti ar juose dalyvauti.

Bus taip pat sportuojama beveik išsą dieną įvairiose komandose, todėl numatome net penkis sportinės programos vedėjus. Per visus šiuos užsiėmimus dalyviai turės progų, ką nors veikdami, susipažinti, susidraugauti. Kaip minėta, yra maži bendrabučiai, kuriuose gyvena įvairių kraštų jaunuoliai — tai vėl proga mažesniame būrelyje bendrauti.

— Kokios temos numatytos stovyklos programoje?

— Turinio atžvilgiu jau nuo pat pradžios stovyklos programos vedėja ir stovyklos programos komisija siūlė dvi pagrindines sritis, būtent, lietuviški papročiai ir Lietuva dabar. Papročius siūlome todėl, kad tik maža dalis lietuviškų papročių perduodama šeimose ar kitaip, o susidomėjimas papročiais auga. Stovykloje turėsime progos ne tik pamatyti, bet paruošti ir išgyventi žiemos, pavasario, rudens, vasaros ir vestuvių papročius. Kiekvienas užsiėmimų būrelis paruoš savo dalį — dekoracijas, dainas, šokius, skaitymus, deklamacijas ir kt. Patys papročiai bus demonstruojami per vakarines programas ar dienos metu.

Antroji pagrindinė dalis — Lietuva dabar. Iš daugelio galimybių ir sričių turėjome pasirinkti svarbiausias, kurias įmanoma apžvelgti per keturias su puse dienos: kultūrinis gyvenimas, įskaitant meną, muziką ir kūrybą; literatūra ir žodinė kūryba; švietimas, mokslas ir profesijos; pasaulėžiūra; demografija ir gyventojų kaita; žmogaus teisės; tikinčiųjų kova; kelionės iš Vakarų į Lietuvą. Tai būtų simpoziumai, iliustruotos paskaitos, diskusiniai pašnekesiai. XII mokytojų savaitė prieš pat Pasaulio Lietuvių Dienas Toronte labai siūlė liuanistinę mokyklose Lietuvos istoriją bei geografiją tęsti iki šių dienų.

Ta linkme jau anksčiau buvo planuojama mūsų programa.

Šie pokalbiai bus praveisti praktiškai, kad visi stovyklos dalyviai turėtų progos per statistiką, brėžinius ir duomenis patys pajusti ir matyti, kas dedasi Lietuvoje. Pavyzdys: pažiūrėję į mokslininkų profesijas, pastebėsime, kad nėra kaikurių profesijų, kurios Vakaruose populiarios? Kodėl? Arba — gyventojų skaičius toj pačioj teritorijoje tik neseniai pasiekė prieškarinį lygį. Kodėl?

— Iš kurių kraštų kviečiate paskaitininkus?

— Stengiamės laikytis Europos ir dėl finansų, ir dėlto, kad ten yra stovyklos programai tinkamų asmenų. Kviečiame asmenis, kurie sugeba moderniai iliustruoti savo pokalbius, palaikyti stovyklautojų dėmesį ir įteikti iš anksto paruoštos medžiagos pluoštą. Kaikurioms temoms (kaip ir papročiams) kalbėtojus ar pokalbių vedėjus rasime tarp pačių JK atstovų, stovyklos dalyvių ar vadovybės nariu.

— Ar yra sunkumų organizuoti stovyklą Anglijoje, nes Jūsų komitetas yra Šiaurės Amerikoje?

— Visa techninė ruošą yra Alekso Vilčinsko priežiūroje Anglijoje. Čia programą ruošdami siuntėme jam eilę klausimų ir pageidavimų, į kuriuos jis labai rūpestingai atsakė. Dėlto ir vietos nematę galime sklandžiai planuoti. Mūsų uždavinys — programa. Vėliau paaiškėjo, kad kviečiame vadovybę bei pravedėjus. Išryškinome visą eilę reikalų per PLJS valdybos narius, kurie lankėsi Europoje, ir per PLJK komiteto narius, kurie buvo Š. Amerikoje.

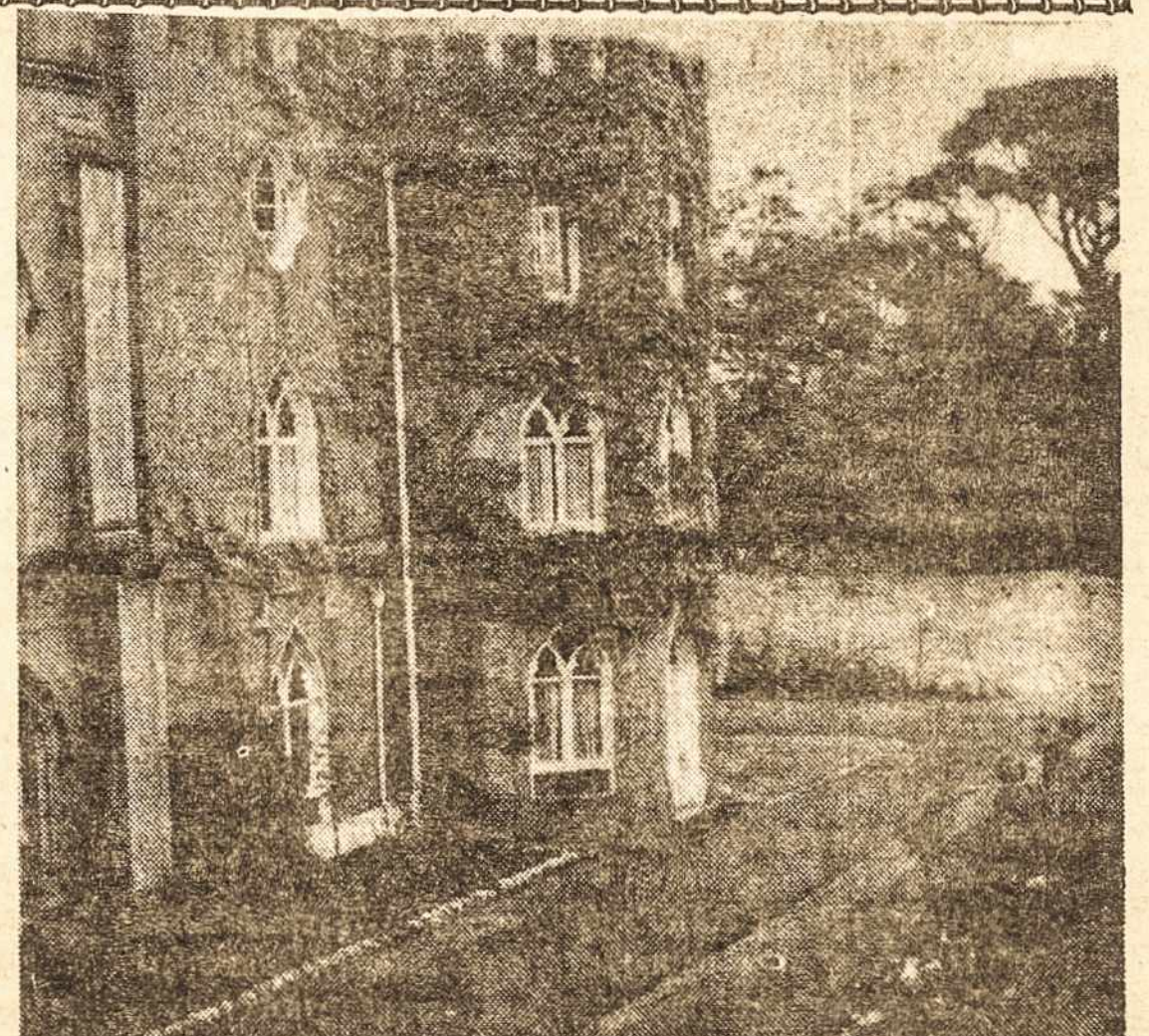
— Kaip turėtų jaunimas pasiruošti, prieš važiuodamas į stovyklą?

— Labai svarbu tiksliai užpildyti stovyklos registracijos anketą, pagal kurią sudarysime užsiėmimų būrelius, suskirstysime bendrabučius, sudarysime sporto komandas ir panašiai. Pageidaujame, kad atsivežtų savo muzikos instrumentus, nes labai norime pabrėžti lietuviškas dainas bei muziką. Būtų gera pasisakyti apie vieną kitą pasirinktą temą, kad stovyklautojas galėtų diskusijose dalyvauti. Gal iš viso stovyklautojui žinotina, jog stovykla būna įdomesnė, kai daug kur dalyvauji ir prisidedi. Laiko pasikalbėti ir šiaip pabendrauti irgi numatyta apšiai.

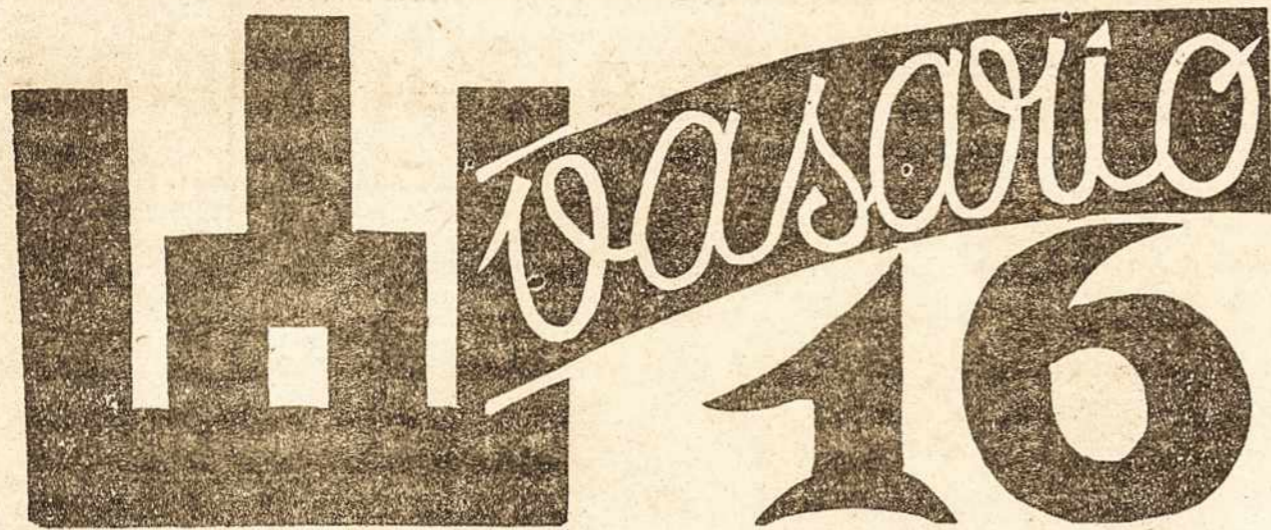
Danguolė Juozapavičiūtė

ŠAUKIU LIETUVIŲ BURTIS PRIE LIETUVIO,
IR GYVĄ ŠIRDĮ PRIE GYVOS ŠIRDIES,
KAD TAMSIAME VIDURNAKTY NEŽUVE,
RYTMEČIUI PAKILTUME GYVENTI IR ŽYDĖT.

B. Brazdžionis

Dalis jaunimo kongreso patalpų Britanijoje, kur įvyks stovykla 1979 m. liepos mėnesį
Nuotr. G. Juozapavičiūtės

DISCURSO EM PORTUGUÊS DO SR. JOÃO TATARUNAS, PRESIDENTE DA COMUNIDADE LITUANA DO BRASIL

Comemoramos hoje, mais uma vez, a data nacional da Lituânia. Em todo o mundo livre, os lituanos relembram a gloriosa data de 16 de fevereiro, quando, finalmente, puderam se libertar dos grilhões que os prendiam à Rússia czarista.

Lamentavelmente, na própria Lituânia, agora 16 de fevereiro é um dia de luto, de tristeza e de angústia, porque novamente se acham oprimidos, não são mais livres, não são donos do seu torrão natal. Não podem realizar qualquer manifestação, não podem desfaldar a bandeira da Lituânia livre, porque isso significaria prisão, significaria envio a hospitais psiquiátricos ou o desterro para a Sibéria.

Mas, apesar dos nossos opressores empregarem os mais cruéis métodos, não conseguem sufocar o sentimento de liberdade nacional. Embora fisicamente ocupada, a Lituânia continua viva e consciente de sua nacionalidade.

Somos uma nação milenar, a união dos povos lituanos se deu no longínquo ano de 1251, pelo seu primeiro rei Mindaugas. Fomos uma nação grande e poderosa, dominamos o centro da Europa, do mar Báltico ao mar Negro. Veio a nossa decadência e durante 120 anos sofremos a opressão da Rússia czarista. Apesar de tanto tempo de cativo, tivemos a capacidade nos reerguer, de nos reorganizar em nação livre, próspera e feliz.

E é por isso que temos fé absoluta que nos reergueremos novamente. A nossa fé é inabalável, por que não nos entregamos ao nosso opressor. Por que o cárcere, o desterro para a Sibéria, não amedronta os nossos heróis, nos nossos mártires. Ainda há pouco tempo, Nijolė Sadūnaitė foi desterrada por exigir o direito de professar sua fé em Deus. Balys Gajauskas, depois de cumprir 25 anos de desterro, foi enviado novamente para os campos de trabalhos forçados na Sibéria. Viktoras Petkus, por defender os direitos humanos, assegurados na Conferência de Helsinque, foi condenado a 15 anos, e em protesto contra a sua acusação ilegal, não proferiu sequer uma só palavra em sua defesa durante o julgamento. Isso sem contar os milhares que morreram nas estepes gélidas da Sibéria.

Esperamos, o apoio à nossa causa, ao nosso direito de sermos livres, de todos os países amantes da liberdade, ao nosso querido Brasil, nossa segunda pátria, pátria de nossos filhos e netos.

Honrando-nos com a sua presença, encontra-se nesta solenidade, o legítimo representante da Câmara Federal, o excelentíssimo sr. Dr. Adhemar de Barros Filho. Estamos certos de que sua excelência elevará a sua voz, na hora propícia, em defesa de nossa causa. Seu saudoso pai, o falecido governador do Estado de São Paulo, Dr. Adhemar de Barros, participou de nossas festividades por várias vezes. Muitas famílias lituanas foram assistidas e beneficiadas pela excelentíssima Sra. Leonor Mendes de Barros, essa excelsa senhora, por todos admirada. A gratidão e a homenagem dos lituanos à família Adhemar de Barros desejamos manifestar neste momento.

Saudamos os representantes dos Países Bálticos e de todas as colônias amigas aqui presentes. À imprensa e à Pro-Libertate, que sempre nos apoiaram, e a todos os presentes, o nosso muito obrigado.

Lituania comemora data nacional

Comemorando a data nacional da Lituânia, a Comunidade Lituano-Brasileira realizou sessão solene, domingo, no auditório do Colégio São Miguel Arcanjo, na Vila Zelina. Discursando na ocasião, o presidente da entidade, João Tatarunas, assinalou que "lamentavelmente, na própria Lituânia, 16 de fevereiro é um dia de luto, de tristeza e de angústia, porque novamente seus cidadãos se acham oprimidos".

Após o discurso de Aleksandras Valavicius, fizeram uso da palavra, como convidados especiais, Manoel Fiuza, representante da TFP, e o deputado federal Adhemar de Barros Filho.

A Lituânia, que tornou-se independente da Rússia em fevereiro de 1918, perdeu sua soberania em 1940, quando foi anexada pela força à órbita soviética.

Constou também do programa uma parte artística, com a apresentação de vários graus de danças folclóricas em trajes típicos, bem como cânticos lituanos, a cargo de diversos corais. Entre esses, foi especialmente aplaudido o coral infantil dirigido pela professora Eugenija Bacevicius.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ŠVENTĖS MINĖJIMAS

Nors jau ir 61 metų sukaktį švenčiame nuo mūsų Nepriklausomybės atstatymo, bet yra malonu matyti, kaip dar branginama ši šventė jaunimo ir jaunėsiojo amžiaus tarpe, nežiūrint, kad 1-os kartos žmonių jau buvo galima, manau, suskaičiuoti ant pirštų.

Malonu buvo matyti, kad svečių tarpe turėjome ir žymų Valstybės atstovą: Federalinį deputatą Dr. Ademar de Barros Filho, kuris paskutiniuose rinkimuose surinko daugiausiai balsų Arenos partijoje, apie 300.000. Taip pat ir pavergtųjų tautų 'Pro Libertate' ir T.F.P. organizacijų atstovai Dr. M. Fiuza ir jų spaudos atstovai.

Brazilijos ir pavergtųjų Tautų atstovai, labai gražiai, savo kalbose, paminėjo reikšmę šios šventės, linkėdami greičiau atgauti mūsų Tėvynės laisvę. Abu kalbėtojai pasirodė puikūs žinovai mūsų Tėvynės istorijos ir jos dabartinės politinės padėties. Žinoma jie buvo informuoti mūsų Br. L. Bendruomenės nuolatinio atstovo Kapit. J. Čiuvinško, kuris yra ir Pabaltijos Komiteto Pirmininkas ir jau nuo senų laikų stengiasi, žodžiu bei raštu patiekdamas įvairius straipsnius brazilų spaudai, ruošdamas kultūrinės parodas, bei 14 birželio minėjimo šventės, etc., informuoti Brazilijos visuomenę apie mūsų Tėvynę ir jos padėtį. Mums yra begaliniai reikalinga pasaulio palanki opinija mūsų pavergtos Tėvynės atveju, taip pat ir Brazilijos, nes Brazilija šiandieną yra Pasaulinio masto Valstybė ir jos įtaką yra mums labai svarbi pasaulio politikoje. Tad kapit. J. Čiuvinškas propaguoja Mūsų Tėvynę Brazilijoje ir yra sudaręs pažinčių ir aukštesnėse politinėse sferose. Be to, jis yra vienas iš tų, kuris mūsų Nepriklausomybės metu, jau su ginklu rankose, kovojo už Tėvynės laisvę. Todėl jis yra gerbiamas ir svetimųjų tarpe ir kada tenka girdėti gerus atsiliepimus jo atžvilgiu, tai nėra vien tik jam asmeniai priskiriami tie pagirimai ir padėkos, bet jo asmenyje priskiriami ir visai kolonijai kurią jis atstovauja, brazilų ir pavergtųjų Tautų tarpe. Neužtenka vieno Kapit. J. Čiuvinško atstovavimo garsinant mūsų Tėvynės vardą: yra visų pareiga, visais galimais būdais visuomet ir visur skelbti visam pasauliui mūsų Tėvynės pavergimą.

Kaip žinau, daugelis jau aprašė smulkiai šventės minėjimo ir jos išpildymo programą tai aš noriu tik trumpais žodžiais, savo ir svečių vardu pareikšti keletą charakteringesnių įspūdžių.

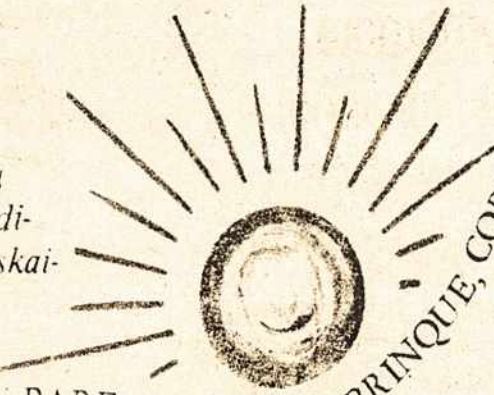
Mūsų šokių grupės puikiai atliko savo pareigas, nes abi, kaip "Nemunas" taip ir "Rūtelė" yra nebenaugokai, todėl jų šokiai išpildomi su ryžtu.

Toliau pažymėtina mažųjų grupė, nes kaip daina taip ir jų primityvūs šokiai buvo atlikti su begaliniu jų pasiaukojimu, bet labiau siai kaip publikai taip ir svečiams patiko. Tik reikia įsivaizduoti ponios E. Bacevičienės kantrybę ir pasišventimą, sugrupuoti, beveik, nesugrupuojamus artistus.

Dabar paskutinis aktas, tai "Volungės" choras. Pavienis to paukščio dainavimas, kurį tekdavo girdėti Lietuvoje, ypač prieš lietuvių nepalikdavo malonaus įspūdžio. Bet čia "Volungė" pasirodė atvirkščiai. Sako jog choras "Aidas" dainavęs buvusiam Popiežiui, bet tik, jei šis jaunystės choras, pasipildęs vyrų balsais ir gavęs progą dainuoti dabartiniam Popiežiui, dabartinis Popiežius po to ne tik keletą žodžių prakalbėtų, bet ir visą prakalbą lietuviškai išdrožtų. Bravo "Volungė", jos vadovė Kr. Valavičiūtė ir akomp. S. Banytė.

KELIONĖ Į ARGENTINĄ

Maristela
Žūtautaitė vi-
sa kelione rašė "te-
legramas". Keleta tu
telegramu čia perspausdi-
name "Mūsų Lietuvos" skai-
tytojams

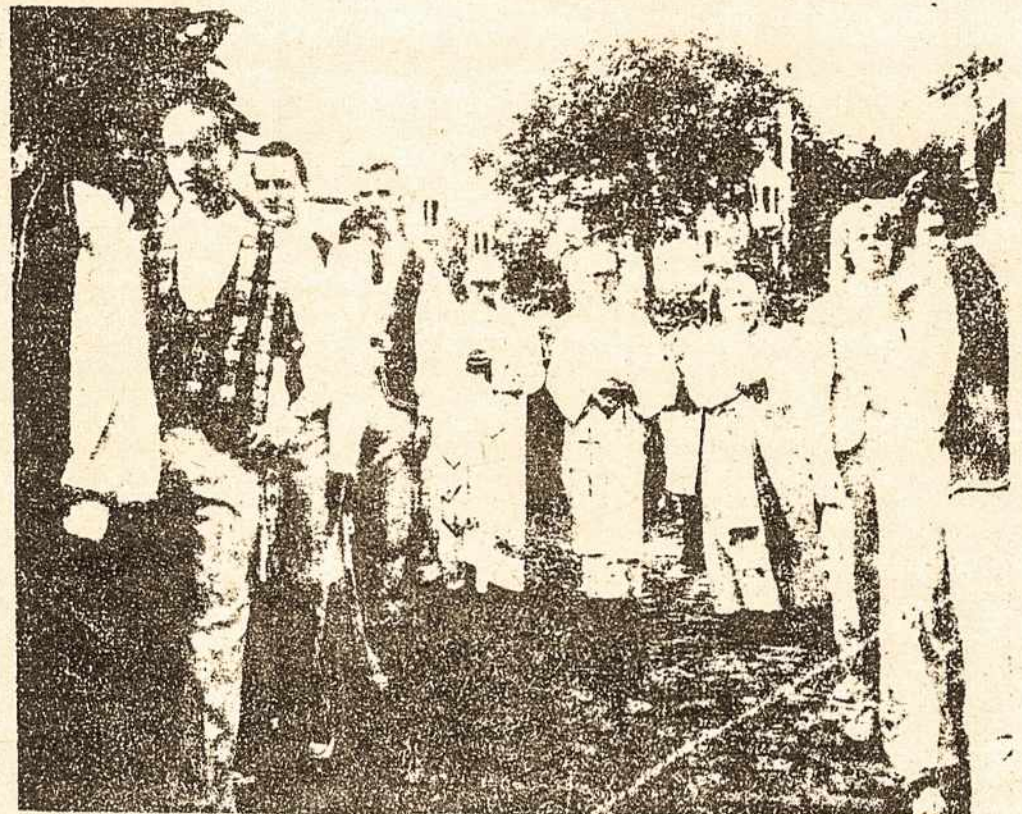
SUBA, DESÇA, SORRIA, PARE, DESCANSE, BRINQUE,

Iš Keliauninkų
DIENORASČIO

18 Dienų Kelionėje, 6.400 km. kelio.

Šv. Kazimiero Parapijos

ŠVENTĖ

Procesija: celebrantai t. Pupinis, kun. Šeškevičius
t. Urbaitis ir jaunimas.

Pirmoji diena. Rengiamės į kelionę. Išvažiuojam. Kiek triukšmo "Que bagunça". Tikiuosi, kad laimingai nuvažiuosim. Jau esame Br. 116. Sudiev, São Paulo. Pravažiuojam Paraną. Sustojam salėje po bažnyčia. Jau Sta. Catarina. Patalpoje yra uodų ir tarakonų. "Kaip baisu", "kaip baisu (iš vaidinimo). Bet mes jau miegam. Labanakt.

Antroji diena. Labą rytą Jau 4 val. Vakar lijo. Prašau Dievo, kad šiandien nelytų. Išvažiuojam. Ačiū visiems už pastogę. Pakelį sutikom "kaminijono" vairuotoją miegantį ant vairo. Nedaug trūko, kad būtumėme nuvažiavę pas šv. Petrą.

Kai pasiekėm São Lourenço. Gatvės buvo tuščios ir namai uždarinti. Čia mes miegojom. Miegojom gerai.

Urugvajuje esam apsistoję pas p.p. Mačianskus. Jie labai vaišingi ir gerai, labai gerai kalba lietuviškai. Ponų Mačianskų sūnus ir duktė yra jaunimo kongreso atstovai ir gal važiuos į Vokietiją. "Éstou torcendo por eles". Vaidindami padarėm klaidą. Bet klaida buvo nedidelė ir niekas nepastebėjo.

Po vaidinimo buvo šokiai. Susipažinom daug žmonių.

3 val. ir pusė su Mačianskais grįžome namo. Labanakt ir saldžių sapnų.

Sekmadienis. Mišiose dalyvavom su ateitininkų vėliava. Drama išėjo blogiau, bet vistiek suvaininom.

Pirmadienis. Dieną praleidom 'Changrila' stovyklavietėje prie jūros. Jūros vanduo susimaišęs su La Plata yra rudas. Pajūrio smėlis baltas, baltas. Man geriau patinka Brazilijos pajūris. Diena buvo graži ir linksma.

Trečiadienis. Punta Del Este labai gražu. Vakare atsiveikinom su urugvajiečiais. Reikėjo anksti gulti.

Ketvirtadienis. 4,30 išvažiuojam iš Montevideo. Kelias prastas 21,30 atvažiuojam į Buenos Aires. Apsistojam pas Jokubskus. Iki parapijos reikia važiuoti 2 ir pusę valandos. Mūsų šeiminkai turi gražų namą ir labai gražų kiemą.

Šeštadienis. Šiandien laisva diena.

Sekmadienis. Mūsų šeiminkai labai malonūs ir simpatiški. Maudomės 'piscina'.

Šiandien mūsų vaidinimas. Salė labai graži. Buvo daug žmonių. Buvo 'comes ir bebes'.

Pirmadienis. Išvažiuojam iš Buenos Aires atgal. Miegojom Rosario lietuviškoje parapijoje. Aš miegojau ant scenos. Esame artistai taip pat naktį.

Antradienis. Ant kelio nieko neatsitiko. Miegojom Resistencijoje.

Trečiadienis. 17 val. Pasiekiam Assuncion. Robertas perka bilietą tiesiai į São Paulį.

Ketvirtadienis. Atvažiuojam į Foz Iguacu. Miegam Vyskupo Namuose. Labai smagu. Kriokliai labai patiko. Ten labai, labai gražu.

Šeštadienis. 20,30 val. Esam São Pauly. Aš noriu verkti.

Ačiū už visa.

Kadaise buvo vadinama 'AT-LAIDAIŠ' ir taip galėtų tęstis, jeigu tokiais atvejais būtų įmanoma praveisti nors bendrą išpažintį arba jei prieinantieji Komunijos turėtų bent intenciją pelnyti atlydus. Nežiūrint sumažėjusių jėgų, kadangi trūko klebono, dar tebegulinčio ligoninėje ir kun. P. Urbaitis vos grįžęs iš tolimos kelionės, bet, Šv. Kazimiero mylėtojų dėka, šventė išėjo gana turininga: nuo koplyčios iki salės perėjo giedanti procesija, belydėdama prieš kelis metus iš Lietuvos atsiųstą Didžiojo Globėjo vėliavą. Žmonių beveik netilpo viduje. Koncelebravo trys kunigai: Šv. Juozapo parapijos klebonas, ir progos pamokslininkas, kun. J. Šeškevičius, tėvas V. Pupinis ir kun. P. Urbaitis. Bendruomenės ir Aušros choras, susijungę į vieną, išpildė giedojimą. Jaunimas pravedė tikinčiųjų maldą ir aukojimą, Šv. Juozapo Vyrų Brolija asistavo su žibintais.

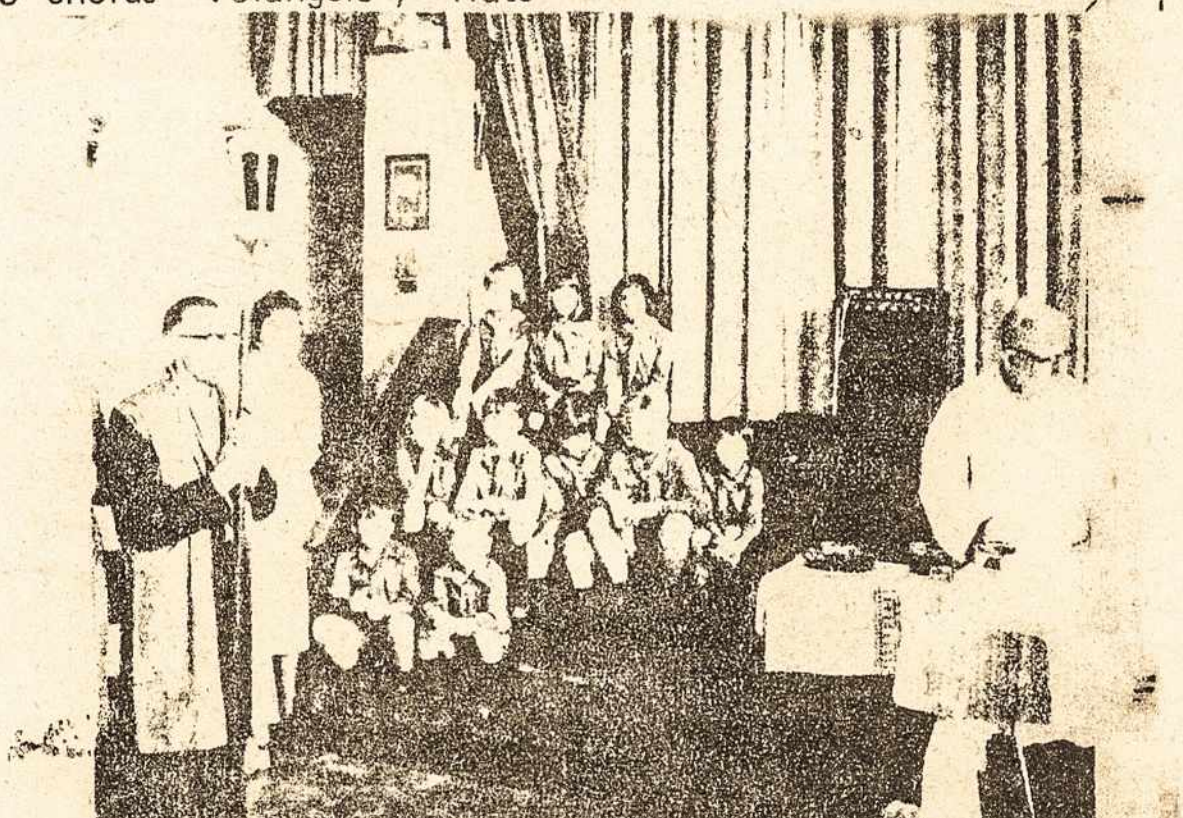
Po Mišių sekė trumpa, bet simpatiška meninė programėlė: tautiniai apsirėdžiusi pačiulbėjo jaunimo choras 'Volungélé', 'Rūte-

les' mažieji ir didieji šoko, dainavo ir deklamavo. Kai nutilo paskutinio tautinio šokio armonikos tonai, bematant atsirado ir apsidenę staliukai. Grupės bičiulių, senai besimačiusių ar šiaip tarp savęs simpatizuojančių sėdosi aplinkui, ėrko valgių ir gėrimų vaišinosi, šnekučiavo, klausėsi muzikos ir dainavo.

Pabrėžtina šventės naujiena buvo Šv. Kazimiero naujai pagaminintas medalis, kurį dauguma įsigijo ir pargrįžo namo juom pasi-puošę. Progai išleistas Šventojo gyvenimas buvo dalinamas dovanai ir buvo galima įsigyti įvairių lietuviškų knygų bei muzikos kaspinų.

Šv. Kazimiero parapija dėkoja visiems šventės bendradarbiams: kunigams, artistams bei choristams ir jų vadovams, šeiminkams, valgių ar pinigų aukotojams, ruošėjams ir darbuotojams, organizacijoms ir dalyviams.

Šv. Kazimieras tebūna dosnus Kaziams ir Kazėms, parapiečiams ir visai lietuviškai kolonijai.

Vilkiukai ir paukštytės pagerbia savo Globėją.

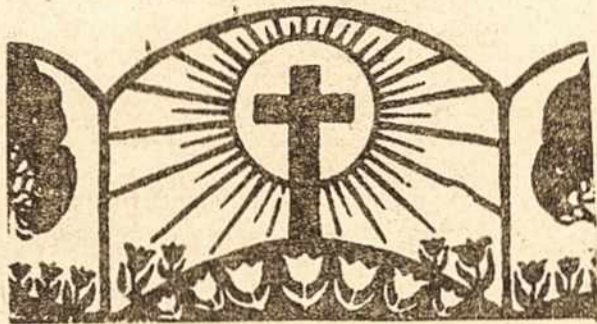
MŪSŲ ŽINIOS

TENEPALENKIA METŲ NAŠTA

Jei nuoširdžiai paseksime mūsų kolonijos istoriją matysime, kad turime daug žmonių, kurie ilgesni ar trumpesni laiką nemaža žvaigžde ar meteoru žibėjo mūsų lietuviškoje padangėje. Atliko labai gerai tą ar kitą uždavinį, įvykdė kokį nors sumanymą, ką nors nuveikė suorganizavo. Tačiau pagal lietuvišką priežodį, kai nesenai, taip neilgai, ir dingo. Kartais buvęs didelis veikėjas nė eiliniu dalyviu lietuviškuose parengimuose nepasirodo. Daug mažiau turime tokių, kurie gal ir ne pačia šviesiausia žvaigžde tačiau šviečia visą gyvenimą. Jie nesikrato pareigų, neatsako būti išrenkami į valdybą nepasitraukia iš lietuviško darbo barų, kai jų kadencija pasibaigia. Tai yra ištikimi lietuviškos veiklos darbuotojai, kaip lietuviškas artojas yra ištikimas savo žemei ir derliaus ir ned. tekliaus metais. Kai reikia jie būna vadais, kai ne, jie yra ištikimi eiliniai nariai. Prie šių negausių pastarųjų neklysdami galime priskirti Jieva Kutkienę, kovo 3 dieną atšventusią 83 gimtadienį.

Kai pasklido São Paulyje žinia, kad Vila Beloje organizuojama lietuviška mokykla, Jieva kartu su savo vyru Vincu ėjo pėsti tos mokyklos jieskoti. (Tramvajus "Bondé" tuomet ėjo tik iki Vila Prudentés). Tačiau rado ne mokyklą, o tik jos iniciatorius susirinkusius su Konsulu Mačiuliu pasitarimui. Ir taip Kutkai tapo tos mokyklos statybos talkininkai. Ta mokykla: nulėmė ir jų apsigyvenimo vietą. Kai Vila Zelinoje pradėjo organizuotis lietuviška parapija jie buvo talkininkai. Kutkienė dirbo parengimuose, kermošiuose ir kitais būdais rėmė. Kai steigėsi katalikių moterų draugija, Kutkienė buvo viena iš steigėjų visą gyvenimą liko ištikima draugijos narė. 8 kartus buvo draugijos pirmininkė ir 14 metų valdyboje. Ir dabar Jieva Kutkienę galima matyti susirinkime, Nepriklausomybės Minėjime, meniniam parengime, pamaldose – vienu žodžiu – visur kur tik lietuviai susirenka. Baigdami, linkime teneprišlegia metų našta, te-laiko Ją Dievulis vikrią ir sveiką dar daug metų gausios šeimos ir visos kolonijos džiaugsmui. Dar reikėtų priminti, kad Kutkienė turi gerą atmintį. Reikėtų, kad atsirastų kas nors, kad jos atsiminimus surašytų. Jeigu tai nebus padaryta, tai bus nemaža spraga ne tik mūsų kolonijos istorijai, bet ir Sibiro lietuvių gyvenimui, kur Kutkienė praleido savo jaunystę, kur ir šeimą sukūrė. Ilgiausių metų.

Dédé Juozas

MŪSŲ MIRUSIEJI

Kovo 3 d. Monte Sinai ligoninėje mirė J. CEZFA RIMŠIENE sulaukusi 82 metų.

Velionė buvo kilusi iš Biržų ir 3 razilijon atvyko 1927 m. Paskutinius 7 metus labai sirgo ir daug iškentėjo su meile prižiūrima dukterų Saveros ir Stasės (ji per mėnesį prarado vyrą, švogery ir dabar mamytę).

Mišias prie karsto laikė t. P. Urbaitis. Palaidota V. Formozos kapinėse.

Septintos dienos Mišios bus šv. Ritos bažnyčioje penktadienį kovo 9 d. 17,30 val.

KULTŪRINĖ VEIKLA IR LIETUVIŲ KALBA

Jaudinausi klausydamasis VOLUNGĖS choro ir RŪTELES dainininkų gražiai išpildytas dainas. Vieną dalyką norėčiau tikrai pastebėti, tai kad žodžių ištarimas nebuvo visai tobulas. Aš manau, kad mūsų kolonijoje yra gerų mokytojų, kurie galėtų choristus pamokyti gražesnio tarimo, o gal net ir Lietuvių kalbos, kurią, be rods, mažas choristų skaičius te-vartoja.

Lietuviška kultūrinė veikla be kalbos, tai kūnas be sielos.

Jaunimo gerbėjas
J. Sk.

Lietuviškai kalbanti
Vyrų – moterų – vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

médica

**HOMENS – SENHORAS
CRIANÇAS**

nuo 8 iki 12 val.

Av. Eulina, 99 – V. Sta. Maria (skersgatvis ties nr 2214, Av. Deputado Emílio Carlos – B. do Limão)

nuo 14 iki 18 val.

Rua Quartim Barbosa, 6 (paskutinė stotis onibus Vila Santista Bairro do Limão).

Tel 265.7590

Šv. Kazimiero maldos apaštalavimo moterys kviečia visus dalyvauti pamaldose už a.a. tėvą JONĄ BRUŽIKĄ, kovo 18 d. 8 val. ryto šv. Kazimiero parapijos koplyčioje.

PRECISAM-SE

OFICINAS P/PALETÓS
PAGA-SE MUITO BEM.
R. SOLON, 377
B. RETIRO (SR. REMO)

J. BUTRIMAVIČIUS

ADVOCACIA

CIVIL – Inventário, Despejo, etc.

COMERCIAL – Falência, Concordata
Execução, Cobrança, etc.

TRIBUTÁRIA – Imposto de Renda, ICM, IPI

KALBAMA LIETUVIŠKAI

ESCRITÓRIOS:

Rua Barão de Iguape, 212 - 4º and. s/45 – Liberdade
Horário: Das 9:00 às 11:00 e das 14:00 às 18:00

Rua Campos Novos, 590 – Vila Zelina
Horário: Das 19:00 às 21:00

**DR. ALEKSAS KALINAUSKAS
DR. PAULO KALINAUSKAS
ADVOGADOS**

Inventário, Despejo, Desquite, Divórcio, Processo Crime, Processo Trabalhista, etc.

Rua XV de Novembro, 244 - 4º and. conj. 9
Tel. 37-8958

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarda chuvas de todos os tipos, para homens, senhoras e crianças. Mini-sombrinhas, tipo italiano e alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual: 104.519.617

C.R.C.80.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones: 274.0677 - (Res. 274.1886)
São Paulo

MŪSŲ ŽINIOS

UŽGAVĖNĖS LITUANIKOJE

Užgavėnių dieną į Lituaniką nuvažiavo keleta šeimų. Vieni iš viso savo sodyboje buvo pirmą kartą, kiti apžiūrino naujus pastatus. Pasidžiaugė gamta, pakvėpavo grynu oru. Piknikų Name pietavo 25 asmenys. Skanūs pietūs jiems paruošė ponios Triūbienė, Masienė ir Kizeliauskienė. Po pietų vieni skubėjo greitai namo, tikėdami, kad bus mažesnis 'tranzitas', kiti to paties tikėdamiesi laukė nakties. Pavakariams p. Ona Šimonienė iškepė "auselių", tai, kad buvo išlaikyta lietuviška užgavėnių tradicija.

Tikimasi, kad šią savaitę bus užbaigti visi šulinio kasimu susiję darbai ir Lituanikos lankytojai galės naudotis gausiu jo vandeniu.

IŠ PARANĄ

Sabaudia, 21 Vasario 1979

Gerbiama Mūsų Lietuva,

pranešu tamstoms, trumpais žodžiais, kad gimė mokytojo Petro Zumo pirmas sūnus, kuriam davė vardą **VYTAUTAS FABIANO SILVA ZUMAS**. Būtume labai dėkingi, jeigu yra redakcijoj Vytauto viso gyvenimo istorija. Prašau pasiųsti per Reembolso postal.

Labai širdingai dėkoju

Prof. Pedro Zumas
Arapongas, PR.

IEŠKOMA ŠEIMININKĖS

Sv. Kazimiero parapijos klebonijai skubiai reikalinga lietuvė **ŠEIMININKĖ**. Duodamas maistas, butas ir atlyginimas pagal sugebėjimus.

Tartis asmeniai ar per telefoną: 273.0338.

PIETŪS

Šv. Juozapo Šventės proga. Jaunimo Namuose Kovo 18 dieną 12 val. (tuoj po Sumos) Kaina 50,00 kruzeirų. Rengia Šv. Juozapo Bendruomenė.

Kviečiami visi lietuviai. Pakvietimus prašome įsigyti iš anksto.

LIETUVIŲ R.K. ŠVENTO JUOZAPO BENDRUOMENĖS NARIŲ DĖMESIUI

Metinis Šv. Juozapo Bendruomenės narių susirinkimas įvyks šių metų kovo mėnesio 18 dieną, 15 val. Jaunimo Namuose

Programoje:

Praeitų metų darbo apžvalga
Kasos apyskaita
Einamieji reikalai.

Visi Bendruomenės nariai prašomi susirinkime dalyvauti.

Prie įėjimo bus galima susimokėti nario mokestį

Kun. J. Šeškevičius
pirmininkas

SAJUNGOS BYLA PRIES V. ANASTACIJOS BŪRELĮ

Š. m. Kovo mėn. 1 d. įvyko teismo posėdis, nagrinėjimui Sąjungos skundo prieš V. Anastacijos Būrelį. Reikalaujant sugrąžinti Dr. J. Basanavičiaus vardo rūmus, Sąjungai, kurie kaip rašo Sąjungos biuletenyje 17 numeryje būsią perduoti ar išnomuoti, matyti su tikslu, kad jie negalėtų tarnauti Kolonijos kultūriniais bei švietimo reikalams.

Byla, vėlei tapo atidėta, neribotam laikui, nes kaip matyti, iš bylos dokumentų ir bylos eigos, ji visiškai pakrypo V. Anastacijos Būrelio naudai.

To viso nuopelnas: Sąjungos Valdybos nesantaika besitašant, su savo broliais lietuviais po Brazilijos teismus ir jau nebe pirmas kartas.

Ar nebūtų laikas stengtis šią juodą kolonijos dėmę išlyginti?

Sąjungos Valdyba, turėtų nors kartą susiprasti ir ieškoti taikos kelio, nes ateinantis teismo sprendimas, Sąjungai, bus apgailėtinas ir Sąjungos turtas bus suskaldytas.

Teisme dalyvavęs,
Kapit. J. Čiuvinškas

SKAITYTOJŲ DĖMESIUI

Šiuo metu paštininkai 'išnešioja' Imposto de renda, CIC ir kitus valdžios įstaigų popierius, o ML dažnai palieka paskutinėj vietoj. Užtat jei kas negauna laikraščio, ar gauna pavėluotai, teturi kantrybės, kol paštas susitvarkys.

Šio ML numerio GARBĖS LEIDĖJAS JIEVA ir VINCAS KUTKAI

Visa šeima sveikina Jieva 83-čio gimtadienio proga ir linki sveikatos bei Dievo palaimos.

Dėkojame šeimai, o sukaktuvininę sveikinam.

ML Administracija

"M.L." nuosirdžiam savo bendradarbiui, ALGIUI SAVICKUI

12-tą kovo m. "M.L." išsiunti nėtojas **ALGIS SAVICKAS** švenčia savo kelintąjį gimtadienį.

Tarp visų, į 30 metų nusipelnusių mūsų savaitraščiui, šiuo tarpu, yra įskaitytinas **ALGIS**, gyvenęs su tėveliais Mauá baire.

Tam, dar daug kam iš skaitytojų „nežinomam kariui“, „ML“ reiškia pagarbą, padėką ir linki „ilgų, darbinių, laimingų, Lietuvai nuopelninių Metų“.

"ML" redakcija-administracija

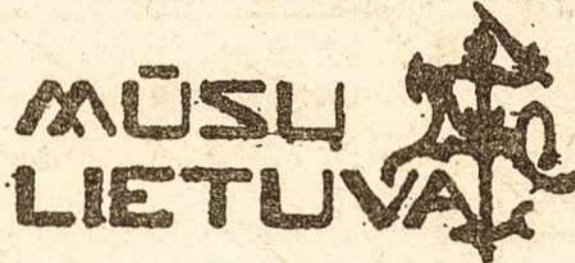
GERBIAMOJI PONIA ALDONA VALAVICIENE.

Noriu Jus pasveikinti istojusia Sąjungos valdybon. Budama vis kaus patriotizmo, geros sirdies ir sukstos kultūros lietuve. Jus tam poste galite daug ką padaryti. Todel as. visų lietuviu vardu. prasu Jusu ypatingai susirupinti musu kolonijos lietuviybe ir jos ugdymu neuzmirstant ypac labdarybes. Yra tiek lietuviu seneliu isblaskytu po visus S. Paulo kampus, kuriu nieks nei vardo nezino. nei ko jiems truksta. Taip pat butu labai grazu ir malonu, jeigu ir vel su skambetu lietuviskas zodis ir daina per radio.

Pasitikedama Jusu veikla ir gabumais. Jums linkiu gertaustos sekmes.

Viena lietuviska dvasia

SEMANARIO NOSSA LITUANIA

Endereço: Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.
Impressão: Rua Juatindiba, 28
Pq. da Moóca
03124 São Paulo, SP.

Diretor responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Redige: Equipe Editorial

Administrador: STANISLAO ŠILEIKA

Metinė Prenumerata: 210 kr. – GARBĖS PRENUMERATA 1.000 kr.

Prenumerata oro paštu į JAV: 25 dol.

Prenumerata paprastu paštu į JAV: 20 dol.

Prenumerata oro paštu Europon: 30 dol.

Prenumerata oro paštu Pietu Amerikon: 17 dol.

Prenumerata paprastu paštu į užsieni: 18 dol.

Atskiro numerio GARBĖS LAIDA: 1.000 kr

Atskiro numerio kaina: 5,00 kr.

Užuojautos, sveikinimai ir skelbimai (anúncios), nuo 100 kr. aukštyl pagal dydį ir dažnuma.

Čekių, pašto perlaidas ar administracinius laiškus rašyti 'Stanislao Šileika' vardu.

Straipsnius ir korespondencija Redakcija taisy bei tvarko savo nuožiūra. Ne panaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomone. Už skelbimų kalbą ir turinį Redakcija neatsako.

Laikraštis spausdinamas pirmadieni.

Vietinės žinios ir pranešimai 9 - 10 puslapiai Redakcijai išteiktini nevēliau kaip iki sekmadienio vakaro.

M I Š I O S

Kovo 11 dieną, 5 val. po pietų, šv. Kazimiero koplyčioj bus Mišios už

a.a. **MOTIEJŲ TAMALIŪNA**

pirmų mirties metinių proga.

Kviečiame Mišiose dalyvauti. Ir iš anksto dėkojame.